

Valgstedet. Og endelig vil jeg hævde, at de Amsraad, vi havde foreslaaet, paa en langt fyldigere og bedre Maade kunde give Repræsentation end dem, vi her staa overfor. De vare ganske vist ogsaa delvis ligesom nu baserede paa Skatteydelsen, men de havde dog det samme Fortrin, som den hidtidige højt beskattede Valgret i Sognekommunerne har haft, nemlig at være baseret paa Skatteydelsen, saaledes at de stode i Forhold til denne, men det Forslag, vi her vedtage, er jo en Modsætning dertil. Den højtærede Minister mente, at det vilde være forgæves at vente, at Folketinget skulde forbedre denne Lov, Folketinget vilde ikke vise Mistillid til den almindelige Valgret. Men hvor ligger da den største Mistillid til den almindelige Valgret, i Forslaget om at sætte de kommunale Raad under Formynderskab eller deri, at man ved et godt Valgsystem sikrer saa gode og besindige kommunale Raad som muligt, og saa stille disse frit? Den højtærede Minister mente, at det var en Risiko for Højre at modsætte sig et saadant Forslag, thi der vilde hver Gang komme skærpede Krav frem. Jeg ved ikke, hvori disse skulde bestaa. Dette Forslag, der her er vedtaget, er saa galt, som det vel kan være. Det er i øvrigt ikke vor Stilling, at vi ville have udsendt Sagen, vi ønske en Løsning, men vi ønske den paa en anden Basis og med et andet Fremsyn paa den kommunale Fremtid end det, der her er vist, thi ved det, der her opnaas, gives der ingen Garanti for Landet. Jeg har forgæves siddet og hørt efter, at den højtærede Minister og det ærede 1ste Medlem for 7ende Kreds (Madsen-Mygdal) skulde slaa fast, at de privilegerede Amsraad, som man her er gaaet ind paa og har tilstaaet sine Medkontraahenter, kunde man være vis paa i Fremtiden. Det synes mig, som om de fri-konservative ikke have nogen Garanti i saa Henseende.

Estrup: Det ærede 2det Medlem for 7ende Kreds (Rottbøll) fremførte en Bemærkning til mig, som jeg vil takke ham for. Han anerkendte mig for at være en konservativ Mand og for at være konsekvent konservativ. Jeg takker ham. Men dersom han regner mig med til de

konservative, der se det konservative i at holde ubetinget fast ved det bestaaende uden at tage Hensyn til Tidernes Forandring, tror jeg, at hele min politiske Virken har vist, at det ikke har været Tilfældet. Jeg kan ganske særlig henvise til min Stilling i den her foreliggende Sag, som ingenlunde har været den, at jeg har været en Modstander af den. Tværtimod, jeg har endogsaa været villig til at hjælpe til at udvide Kvindernes Valgret ud over, hvad Lovforslaget indeholdt, til hvad Folketinget havde vedtaget. Det kan ikke kaldes at være stokkonservativ. Men min Konservatisme her har overhovedet indskrænket sig til Landkommunerne. Hvad der ellers har været foreslaaet med Hensyn til København, og hvad der kan være til Gavn og Glæde for den og Købstæderne, har jeg villig været med til at søge forandret. Men min Konservatisme har netop kun faaet Udtryk i dette at sige: Lad Landkommunerne blive fri for, hvad der ikke tjener dem, som Erfaringen har vist, at der ingen Trang er til, og som jeg er overbevist om, at der heller ikke gennemgaaende er noget Ønske om paa Landet. Nu vil jeg kun føje den Bemærkning til, at naar det ærede Medlem troede af min Holdning at kunne udlede, at min Tro paa, at vor Bondestand vilde blive konservativ, maatte være forbi, indrømmer jeg, at der er meget, der i høj Grad har svækket denne Tro, der ellers har været stærkt til Stede hos mig, paa, at vor Bondestand maatte blive konservativ. Men jeg vil tilstaa, at dersom noget skulde styrke mine Forventninger i den Retning, er det dette, at naar de ere gjorte bekendt med Følgerne af denne Lov, vil intet kunne bidrage saa meget til at gøre vor Bondestand konservativ som netop denne Lov.

Fr. Petersen: I Anledning af den Bemærkning, som det ærede 4de kongevalgte Medlem (Carstensen) gjorde angaaende min Stilling til det foreliggende Lovforslag, skal jeg tillade mig at henvise til de Ord, hvormed jeg før begrundede mit Standpunkt i denne Sag.

la Cour: Den højtærede Minister udtalte til det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds (C. C. Andersen), at Socialdemo-